

రా త్రం అతను తనను కుమ్మిన తీరు చూస్తే, ఆ మనిషి మీద అసహ్యం పుట్టుకొచ్చింది వల్లకే. ఎలా ఈ మనిషిలో జీవితాంతం కాపురం చెయ్యడం అని భయం కూడా వేసింది. మగవాళ్ళు ఆడవాళ్ళని అంపమైన శరీరాలుగా తప్ప మరొకలా చూడరు గాక చూడరని నిర్ధారణయిపోయింది. పెళ్ళయి పదేళ్ళయినా మనిషికి అంత పిచ్చికామం ఏమిటో బోధపడలేదు.

పుట్టినట్టి గుంటూరు. ఇంటర్మీడియేట్ పాసయింది. డిగ్రీలో కొన్ని సబ్జెక్టులు తప్పించి - చదువు మాన్పించేసి, పెళ్ళి చేసేశారు. కేవలం పుట్టినట్టి సౌందర్యాన్ని మాసి, కట్టుం తక్కువైనా పెళ్ళి చేసుకున్నాడు మోహనరావు.

అయిదున్నరడుగుల ఎత్తు, బంగారు చారు, ఆకర్షణీయమైన స్వభావమైన శరీరం. కింద పెదవి పక్క గడ్డం మీద తేనె రంగులో చిన్నపుట్టుమచ్చ. పిరుదులు దాటే చక్కని జుట్టు. పెళ్ళిచూపుల్లోనే వల్లిని చూసి మతిపోయింది మోహనరావుకి. వెంటనే ఒప్పేసుకున్నాడు.

మొదటి రాత్రే వల్లిలోని ప్రతిభాగం చూస్తూ వర్ణించడం ప్రారంభించాడు. ఆ రింగులు తిరిగిన ముంగురులు... అంటూ మొదలుపెట్టి, ప్రాచీన ప్రబంధ కవితా ఒక్క సెంటీమీటరు కూడా వదలకుండా వర్ణించి, ముద్దుల మీద ముద్దులు పెట్టుకుంటూ వెళ్లి తమకంతో కమ్ముకున్నాడు. ఏమిటో ఈ మనిషి - అనుకుంది ఆనాడే.

తన క్లౌమ్మేట్ మోహని అందంగా ఉండదు. పొట్టి, నలుపు, పిలక జుట్టు. కళ్ళకి షేర్డ్స్ లా అడ్డాలు. కుడికాలు మడమ కొంచెం వంకర. నట్టుతూ నడుస్తుంది. మోహని, వల్లి ఒకే బెంచీమీద కూచునేవారు. తాను అందంగా లేనందుకు ఎంత బాధపడేదో స్పూడెంట్లలో కేవలం వల్లికోసమే వచ్చేవాళ్ళు ఎక్కువమందే ఉండేవాళ్ళు. వాళ్ళు తనని తినేసేట్టు చూస్తుంటే, కంపరం కలిగింది. ఏ పాలకోవానో జిలేబీనో, అడ్డానో నోరూరుతూ చూసేనట్టు చూసేవాళ్ళు. రెప్పవేసేవారు కాదు. పక్కనే ఉన్న మోహనిని పట్టించుకునేవారు కాదు. తను ఒక రుచికరమైన తినే వస్తువుతో సమానం - అని అప్పట్లోనే అనిపించింది వల్లికి.

ఎప్పుడు పక్కమీద కొస్తుండా ఆకలితిరా అనుభవిస్తామా అనే చూస్తున్నట్టు కనిపించేవి మోహనరావు చూపులు వల్లికి. ఇంట్లోకి రాని ఆ మూడురోజులూ గిలగిలలాడిపోతాడు. ఉన్నట్టిలో ఉన్నట్టు దూరంగానే ఉండేది. ఉద్యోగం వచ్చి విడిగా వుండటం ప్రారంభించాక ఇంట్లోకి వచ్చేస్తుంది. ఇప్పుడు - ఆ రోజుల్లో కూడా ఆ ఒక్కపని తప్ప మిగతా అన్ని మామూలే. వేరూగా ఒక మూల కూచుండా అంటే అది మరి ఘోరం. కూచుంటే ఇంటిడు చాకి చేసేట్టే దిక్కేదో? మళ్ళీ కాఫీ పెట్టుకోవడం కూడా రాదు మనిషికి. ఎటు మాసినా బాధే.

ముందుగా కొడుకు పుట్టాడు. నాడికి ఆరునెలలు నిండకుండానే మళ్ళీ నెల తప్పింది. పుట్టింటికి వెళ్ళి, కాస్తు తరువాత సామిలి స్టానింగ్ అసంపన్న చేయించుకుని సుమారు రెండు నెలలు అక్కడే ఉండిపోయింది. ఆ రెండునెలల్లోనూ పెద్ద ప్రేమ కారిపోతున్నట్టు రెండుసార్లు వచ్చి వెళ్ళాడు. పుట్టింట్లో వుండి కనక కురదలేదు గానీ, లేకపోతే పక్కమీదికి వాలేవాడే.

'మోడర్న్ మెడిసిన్ బాగా ఎడ్యూస్యాయింది. నీవన్నీ సాతకాలం మాటలు. చక్కగా ఖరీదయిన మందులు వాడుతూ, (ప్రీకాషన్) తీసుకుంటూ - లైఫ్ ఎస్జాయ్ చెయ్యమన్నా' అని మొదలుపెట్టాడేక రోజు.

తను నడచింది కాదు.

'పుట్టింట్లో వున్నావు కదా - నీకు స్నానబలం ఎక్కువ - నా మాట వినవు' అని విసుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

చవగ్గా ఇన్స్టాల్మెంట్లో వచ్చిందని కొత్తగా తయారవుతున్న అపార్ట్మెంట్లో ఒక ఫ్లాట్ కొనుక్కున్నారు. కానీ అది ఆఫీసుకు చాలా దూరం. రెండు సీటీబస్సులు మారాలి. కనుక హాట్పోట్ పట్టుకుని తొమ్మిదికే బయల్దేరాడు. వచ్చేసరికి ఆరవుతుంది.

రోకం దుష్టిలో మాస్టే మోహనరావు చాలా మంచివాడు. సిగిల్లు తాగడు. వక్కపాడి కూడా వేసుకోడు. పేకాలు ఆడడు. మందుపార్టీకి ఎప్పుడో చాలా ఆరుదు. డబ్బు దుబారా చెయ్యడు. వల్లిని కూడా ఒక్కపైసా ముట్టుకోనివ్వడు. సినీమాలోకి పికార్లకి అంతగా తిరగడు.

ఎంతసేనూ రుచికరమైన భోజనం, భార్య సుఖనిద్ర. ఇంతే.

ఉదయం ఏడు గంటలకు ముందులే ఆలవాటు లేదు. 'అదొక్కటే నా ప్రాణానికి తెరిపి' అనుకుంటుంది వల్లి. చీకట్లో లేచి కాఫీ పుట్టికోట్ ఉదయ సౌరభం అనుభవిస్తూ కాఫీ తాగుతూ పేపరు తిరిగిస్తుంది. ఒకరోజు పై అంతస్తు మీదికి వెళ్ళి అటు ఇటు నడుస్తూ - అందమైన ప్రకృతిని,

ఉదయకాలాని మెమరీని చూస్తుంది. మేనెం. ఉక్కబోస్తోంది. రాత్రి పుండు కావడం. అలిసిపోయి, అప్పుడే పడుకున్నాడు మోహనరావు. కాస్త జరిగి అటు పక్కకి తిరిగి పడుకుంది వల్లి. కరెంటు పోయింది. గాలి ఆడటం లేదని జాకెట్టు గుండెలు తీసేసింది. కరెంటు త్వరలోనే వచ్చింది. నిద్ర పట్టేసింది.

తెల్లవారుజామున నాలుగయి ఉంటుంది. మెలుకువచ్చేసింది. ఊరకే ఆటలాడుతున్నాడు. జాకెట్టు గుండెలు తీసేసింది కదూ ఉక్కబోస్తోందని ఆ రెండింటితో ఆట! చంటిపొద్దాడలాగ. వంటి పిల్లాడన్నా నయమే. పాలు

చాలు పడుకోండి' అని ఎంత బ్రతిమాలినా వదలదు. 'ఒక్కసారేరా?' అని గారం చేస్తాడు. తనకి వళ్ళు మండిపోతుంది, ఆ గారం చూస్తుంటే. ఎలా ఈ మనిషిలో వేగడం? పెళ్ళయిన కొత్తలో సినీమాల్లో హీరోయిన్లని చూసి నువ్వు అలా బొడ్డు కిందికి చీర కట్టుకో - రోనెక్ జాకెట్ వేసుకో - బ్రాత్ నూ డ్రాయర్ తనూ నిన్ను చూడాలని ఉంది - షర్టు పెంటూ వేసుకో - అని చంపేవాడు. మరీ బలవంతపడితే ఒకసారి షర్టు, పాంటూ వేసుకుంది. సూపర్ - అని దగ్గరికి లాక్కన్నాడు. చీరతో

అడుగుదామనుకున్నాడు మోహనరావు. 'ఎన్నాళ్ళో పంపిస్తారా?' అన్నాడు అదొకలా మొహం పెట్టి. 'ఎప్పుడు తగ్గుతుంది నాకు మాత్రం ఏం తెలుసు? తగ్గానే కదూ కోరుకుంటాను నేను కూడానా' అన్నది అత్తగారు, తలపెట్టుకుని. 'సరే - త్వరగా పంపించెయ్యండి' అంటూ తలవంచుకుని, చుట్టూ వేరిన పిల్లలయినా ఎత్తుకోకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

నాలుగురోజులనుకున్నది, పదిరోజు లుండిపోయింది. ఇక బాగుండదని పదకొండో రోజు బయలుదేరింది.

ఈ పదిరోజులూ హోటల్లో తిన్నాడు. రోజుకో సినీమా చూశాడు. ఇన్నాళ్ళూ కాగిపోయి ఉన్నాడేమో ఆ రాత్రి వల్లిని పట్టుకుని పక్కతినేశాడు. నీరసం వచ్చేసింది వల్లికి.

సాయంత్రం నాలుగంటలప్పుడు పక్క ఫ్లాట్ లోకి వెళ్ళింది. పక్కంటి నిర్మల స్నేహితురాలు జయ వచ్చింది. జయ ఫెమినిస్టు. రాబోయే మార్చి 8, మహిళా దినోత్సవం సందర్భంగా జిరో కార్యక్రమానికి విరాళాలు వసూలు చెయ్యడానికి 'మహిళా మార్గం' పత్రిక వందల వసూలు చెయ్యడానికి వచ్చింది.

వల్లి జయ నోటంబు స్త్రీల సమస్యల గురించి విని, మెల్లిగా ధైర్యం చేసి సిగ్గుపడుతూ జంకుతూ తన సమస్య చెప్పింది.

జయ - స్త్రీ శరీర రాజకీయం గురించి చెప్పింది. స్త్రీ సౌందర్యం ఇనుమడింపజేసే వంకతో ఎన్నికోట్ల వ్యాపారం జరుగుతుందో చెప్పింది. ఎంత సౌందర్యంగా వుంటే స్త్రీని అంత చక్కగా అనుభవించవచ్చును గనుక, ఈ సౌందర్య సాధనాల పరిశ్రమ ఇంత పెద్దవిత్తన అభివృద్ధి పొందుతున్నదని చెప్పింది. స్త్రీ శరీరంపై పురుషాధిపత్యానికి, దోపిడీకి ఇవన్నీ సాధనాలని చెప్పింది. కొన్ని నిషేధించిన మందుల్ని, పద్ధతులపై స్త్రీలపై ఎలా ప్రయోగిస్తున్నారో చెప్పింది.

ఇద్దరు స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఇష్టానికి పరాకాష్ఠ శృంగారం. కానీ అదొక పిచ్చిగా వెర్రా జరిగడం, హై స్త్రీకి ఇష్టం లేకుండా జరిగడం చాలా బాధాకరం. దాన్ని తప్పక అడ్డుకోవాలి - అని కూడా చెప్పింది.

గర్భధారణ, పిల్లల పెంపకం, కుటుంబ నియంత్రణ, ఆర్థిక భద్రత, విడాకులు, విద్యాలయాల్లో ఉద్యోగాల్లో స్త్రీలకు రిజర్వేషన్లు, రాజకీయాల్లో స్త్రీలు, స్త్రీలను అణగారిన వివిధ మతాలూ... ఇలా చాలాచాలా సంగతులు చెప్పింది. స్త్రీ శారీరకంగా ఈ విధంగా రూపొందడానికి కూడా పురుషుల కోరికలు, అభిరుచులేనవి కూడా వివరంగా చెప్పింది. ఒక కొత్త ప్రపంచంలో ఆడుగుపెట్టినట్టు అనిపించింది వల్లికి. తనకివేం తెలివు. తెలియనిస్తే కదా -

'మహిళా మార్గం' సాత సంపికలు తీసుకుని, ఒక సంవత్సరం చందా కట్టింది. రెండు కథల పుస్తకాలు కూడా తీసుకుని డబ్బులిచ్చేసి గణగబా తన ఫ్లాట్ లోకి వచ్చేసింది. మోహనరావు వచ్చేనేక. ఇంట్లో కనపడకపోతే చిందులేస్తాడు. మళ్ళీ వచ్చుకుంది. ఆ మాత్రం పక్కవాలోకి వెళ్ళాలని చెప్పలేదని, మొగ్గల్లి ఎలా ఆడుపుతో పెట్టుకోగలగుతుంది? గట్టిగా సమాధానం చెప్పడం నేర్చుకోవాలి - అనుకుంది.

వచ్చాడు. నమూనే 'అలా సరదాగా సినీమాకడమా?' అన్నాడు. 'ఇంకా వంట కాలేదు. త్వరగా వంట చెయ్యాలి. పిల్లలు ఆకలికి ఏడవరూ?' 'ఇంకా వంట చెయ్యలేదా? పోస్ట్... ఎంతసేనూ... పోనీ అట్టించి వచ్చి వండకోవచ్చు. దారిలో టిఫిన్ చేద్దా.' 'నద్దండీ - నాకు తలవేప్పిగా ఉంది. మరోసారి ఎప్పుడైనా వెళ్ళాం'

'నువ్వెప్పుడూ ఇంత - నా ఉత్సాహం అంతా పాడుచేశావు. ఇంకా నయం. లిక్కెట్లు తెచ్చేశాను కాదు'

కాఫీ తాగి స్నానంచేసి బట్టలు మార్చుకుని కూచున్నాడు. సినీమా పత్రికలు తిరిగిస్తూ ఆ పక్కనే వున్న మహిళా మార్గం పత్రికలు, కథల పుస్తకాలూ చూశాడు.

'ఇవెక్కడవి?'

'కొన్నాను'

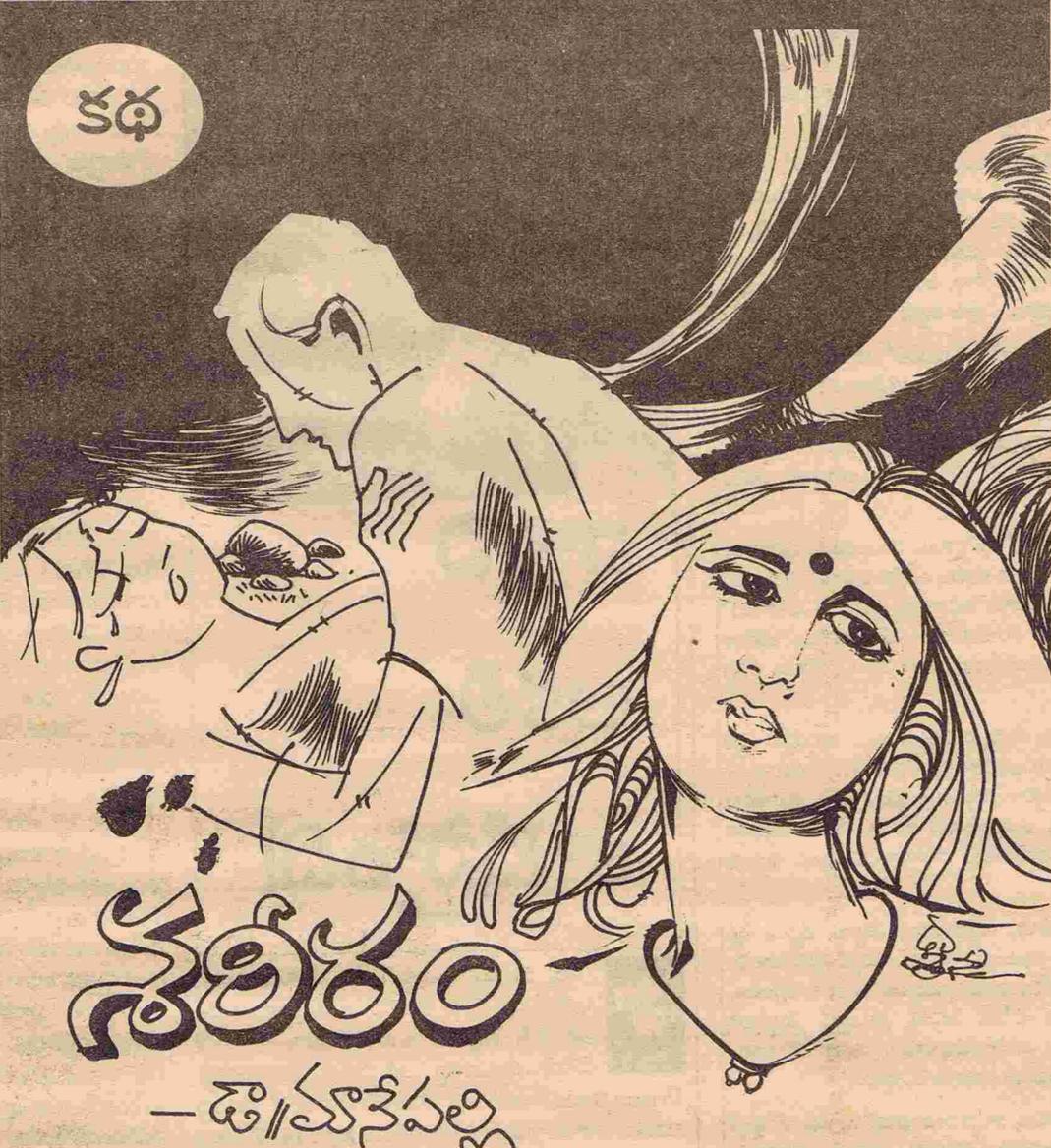
'డబ్బులు?'

'నేను పాదుపువేసి దామకన్ను డబ్బులు పెట్టి కొన్నాను'

'నువ్వు పాదుపు వేసినా అవి నా డబ్బులే కదా - నువ్వేమన్నా సంపాదిస్తున్నా?'

'మరో ఖర్చులేవో తగ్గింది నేను సరిపెట్టుకుంటానండీ. ఎందుకూ మాటలన్నీ?'

(మీరూ 14వ పేజీలో...)

తాగడం పూర్తయితే వదిలేస్తాడు. ఈ వ్యవహారం అలాక్కాదు కదా.

విరాకు - అసహ్యం - కోపం.

ఆ బాధపడలేక లేచిపోయింది పక్కమీది.

కాసేపు గునిసి మళ్ళీ గురక ప్రారంభించాడు. వల్లికి కళ్ళు మండిపోతున్నాయి, నిద్ర సరిగాలేక. కుర్చీలోనే కాసేపు కునిసి - లేచి పనులు ప్రారంభించింది.

నువ్వు నడుస్తుంటే వెనక నుంచి ఆ పేపులు ఎంతో బావుంటాయంటాడు.

తలంటి పోసుకుంటే ఏమి కేశసంపద అని జుట్టుతో ఆడుకుంటాడు.

వంట చేస్తుంటే - వెనక నుంచి మెడ వొంపులో చెవికింద ముద్దులు పెట్టుకుంటాడు.

ఒకసారి అలాచేస్తే, చెయ్యి కాలింది. గరిటతో నెట్టిమీద ఒక్కటి పెట్టాలనిపించింది.

స్నానంచేసి రాగానే - అబ్బా ఎంత తాజాగా వున్నావు నీదీ ఒక్క ముద్దు - అంటాడు.

అంత మదపిచ్చి ఏమిటి మగాళ్ళకి? తన మొగుడేనా లేక అందరూ అంతేనా? ఈ మధ్య సాత్రికడుపులో నొప్పి ప్రారంభమయింది. మెన్మెన్ కి ముందు మూడురోజులూ చాలా బాధగా ఉంటుంది. అందువల్ల తనకే బాధ గనక లేదే డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాడు. మందులు వాడుతున్నాడు.

కొత్తగా హీరోహోండా బండి కొన్నాడు. లోన్ శాంక్షనయిందట. ఇప్పుడు ఆలస్యంగా తొమ్మిదిన్నరకి బయలుదేరుతున్నాడు. సాయంత్రం అయిదున్నర - అయిదునా నలభైకొండా అంటి దగ్గరుంటున్నాడు.

అతని తల్తనం ఎంత ఆరోచించినా అర్థం కావలంలేదు. వాడు - వాడు నాకు నొప్పిగా ఉంది. స్క్రీచ్ వదలండి. మీకు దగ్గరి పెడతాను - స్క్రీచ్ - ఒకసారి అయిందా - ఇక

కుదిరినంత సులభంగా పాంటుతో కుదరలేదు. చీచి - సంసార స్త్రీలకి చీరలే అందం - అన్నాడు. ఆడవాళ్ళ చీర కట్టు వెనక గం రూపం - మగబుద్ధి అప్పుడు తెలిసింది.

ఇలా లాగితే వచ్చేస్తుంది చీర. పాంటూ, షర్టు అలా కాదుగా -

ఈ మధ్య ఆడపిల్లలు సంజాబీ (డ్రెస్సు) వేసుకుంటుంటే విరాకు పడిపోతున్నాడు మోహనరావు.

'వంటలు గాలికి ఎగిరినప్పుడు గుండె పొంగులు కనపడవుగా, సన్నని తేతనడం, బొడ్డు కనిపించవుగా - అదేగా మీ బాధ' అని మొహం మీద కొట్టినట్టు మాట్లాడింది.

★★★

తల్లికి సీరియస్ గా ఉందని దొంగ టెలిగ్రాం తెప్పించుకొని - పాతాత్మగా పిల్లల్ని తీసుకుని

పుట్టింటికి వచ్చేసింది.

మర్నాడు పరగితుకొస్తాడని ముందుగానే ఊహించి, అత్తగారు తల దువ్వకోకుండా మాసిన చీర కట్టుకుని, తలకి ఇంత పట్టు పెట్టుకొని, మంచం మీద పడుకుంది. మనిషి రావడం గేటు దగ్గర్నించే చూసి - మూలగడం ప్రారంభించింది.

'ఎంత సీరియస్ చేసింది నాయనా - అమ్మా - చచ్చిపోతాను గావుననుకున్నాను. ఇదిగో - పొద్దున్నే ఆన్పుత్రి నింది వచ్చాను. అదేం దిక్కుమాలిన రోగమో - అమ్మా - ఎన్ని మందులు వాడినా...' అని మొదలుపెట్టింది.

వెంటనే అందుకుని మామగారు కూడా 'కాస్త నిమ్మిలింపేవరకూ వల్లి ఇక్కడే ఉంటుంది. తగ్గగానే పంపించేస్తాను. ఏమీ అనుకోకూ బాబూ' అన్నాడు.

'తగ్గగానే అంటే ఎన్నాళ్ళకి తగ్గుతుంది? నెట్టాళ్ళి వరకూ తగ్గకపోతే అంతవరకూ పంపరా?' అని

పక్షపాతి

స్వేచ్ఛగా మారింది

మార్చి 15, ఆంధ్రభూమి ఆదివారం అనుబంధంలో ముఖ్యచిత్ర కథనం 'ప్రజలు కోరుకున్న ప్రధాని' కథ నామకరణంలో పూర్తి సార్థకత ఉంది. కానీ దాని విశేషణలో, ప్రజా మన్నన లంఘనం కాబోయే ప్రధానిగా వాజ్పేయిగారిని వర్ణించడంలో ఎంత నిజాన్ని చూపించగలిగారో, బిజెపిలోని ఇతర నేతలను కఠోరపాదులుగా వర్ణించి అంత తప్పు చేశారు. ఈ మధ్య మీడియాలో బిజెపిని రెండు వర్గాలుగా వర్ణించే అలవాటు స్వేచ్ఛగా మారింది. అయినా కూడా ఇంత వరకు మీడియా అనుకున్నట్లుగా ఆ పార్టీలో చీలిక రాకపోవడం అయింది, విభేదాలు కూడా బయటపడలేదు. సమిష్టి నాయకత్వ లక్షణాలు అలవర్చుకున్న బిజెపిలో కఠోరపాదులని, మెతకపాదులని మీడియా ఎంత ప్రచారం చేసినా వారంతా జాతీయవాదులుగానే నిలవడం బిజెపి నేతల సన్నిహితుల విధర్మం. వాజ్పేయి, అధ్యక్షుల భావాల ఒక్కటే. వారి భావవ్యక్తకరణలో తేడా ఉంది గానీ, భావాలలో తేడా లేదు. అంత మాత్రాన ఒకరు ఉదారవాదిగా, ఒకరు కఠోరవాదిగా మీడియాలో ప్రచారం జరిగినా, వారు జాతీయవాదులుగా నిలువడమే గోత్రీ ప్రధానానికి సమాధానం.

-కల్పతి శ్రీనివాసరెడ్డి (గౌరవార్థం)

కవర్ స్టోరీ

'ప్రజలు కోరుకున్న ప్రధాని' వాజ్పేయి వ్యక్తిత్వాన్ని, కార్యదక్షతను, పట్టుదల గురించి చెప్పిన వర్ణనలు. ఎంత రాసినా ఆ మహనీయుని గురించి అక్కనే వసవిస్తుంది. పోకార్తర్ల వారం వారం నవ్వుల సందడిగా

నామకరణ ప్రకాశ

ఉంటోంది. కార్యకర్తలు ఈ మధ్యకాలంలో ప్రమరించడం లేదు. అవి కూడా అందిస్తే బాగుంటుంది. వారంవారం అనుబంధం ఎన్నోకొత్త విషయాల్లో సారకులను అభ్యర్థించే ముందే తెలుతోంది.

-శ్రీమతి పి.వద్దాత (రాయపల్లి)

పోకార్తర్ల

ఆదివారం అనుబంధంలో అందిస్తున్న ప్రతి శీర్షిక ఎంతో బాగుంటోంది. ఎన్నో తెలియని విషయాల్ని తెలుసుకుంటున్నాం. ఎప్పటికప్పుడు కవర్ స్టోరీల ద్వారా జాతీయ, అంతర్జాతీయ పోకార్తర్ల తెలియజేస్తున్నందుకు ధన్యవాదాలు. పోకార్తర్ల మా ఇంటిల్లీపాదినీ ఎంతగానో ఆకట్టుకుంటోంది. అయితే వంద రూపాయల బహుమతి పొందిన జోక్స్ ఏ మాత్రం బాగుండటంలేదు. అలాంటి వాటికి బహుమతి ఇవ్వకండి.

-బళ్ళ వెంకటేశ్వరరావు (విలారు)

ఈ తరం అభిరుచులు మారుతున్నాయా?

బలవంతంగా రుద్దుతున్నారు

నేటి పోటీ యుగంలో పిల్లల చేత ఏవో వ్యాసాలు వేయించానని పెద్దల ఆరాటం. ఎలక్షన్ మీడియా ప్రభావం కావచ్చు, మరో ప్రభావంవల్ల కావచ్చు. విన్న, వదిలిన లేక ప్రత్యక్షంగా చూసిన అబ్బాయిని, అమ్మాయిని ఆదర్శంగా తీసుకొని, తమ పిల్లలకి కూడా వాళ్ళకు ఇష్టమున్నా లేకున్నా గొప్పకోసం ప్రాథమిక విద్యార్థి దశలోనే కొన్ని అభిరుచులను వాళ్ళ నెత్తిమీద బలవంతంగా రుద్దుతున్నారు తల్లిదండ్రులు. ఉదాహరణకు కంప్యూటర్ కోర్సుల్లో చేర్చడం, నాట్యం, సంగీతం చేర్చడం, క్రీడల్లో శిక్షణ ఇవ్వడం వంటివి. అసలే సాధ్యంకాని బోధనలకు అప్పుడే పిల్లలకు ఇలాంటి అభిరుచులు 'అరుచి'గా మారే ప్రమాదముంది. పిల్లలకు దేనినట్లు ఆసక్తి ఉందో అది గమనించి ఆ రంగంలో వాళ్ళని ప్రోత్సహిస్తే మంచి ఫలితాలు పొందవచ్చు. అంతేగానీ ఎవరోనో సౌల్సుకోని కాదు. టీవీ ప్రభావానికి తోచే ఒకనాడు మన వ్యాసకాలు మట్టిగరిచి సోతున్నాయి. పుస్తకపఠనం చాలా వరకు తగ్గిపోయింది. కావల్సిన మ్యాగ్ ఇంటర్నెట్ చదివే అవకాశం వుంటే పేపర్ చదివే శ్రమ ఎందుకు?

-ఎం.సి.అంజనేయులు (హైదరాబాద్)

తరం భరణ

అభిరుచులు

కాలానుగుణంగా మారుతున్నాయి

సాంస్కృతిక, సామాజిక, వివాదా వ్యవస్థల్లో మార్పులు వచ్చిన దగ్గరల్లోనే ఉమ్మడి కుటుంబాలు కాలక్రమేణా తగ్గుతున్నాయి. ఆర్థికపరంగా భార్యభర్తలిద్దరూ ఉద్యోగం చేయవలసిన వరిస్తే, ఆ కుటుంబాల్లో పెరిగిన యువతలో అభిరుచులు కూడా కాలానుగుణంగా మారుతున్నాయి. ఏదో సాంస్కృతికపట్ల చాలావరకు మొగ్గుచూపుతున్నారు. దీంతో భారతీయ సాంస్కృతిక పట్ల విముఖత ఏర్పడి వివరత పరిణామాలకు దారితీస్తోంది. స్వేచ్ఛ వల్ల ముక్కువ మూసడం అభిరుచి కాదు. ఈ సందర్భాని మార్చుకుంటే యువత ఇకనైనా బాగుపడుతుంది.

-టి.ఎస్.బ్రహ్మప్రసాద్ (తార్లూక)

స్వేచ్ఛపట్ల పెరుగుతున్న మోజు!

ఈనాటి యువత మారుతున్న పరిస్థితుల ప్రభావాన్ని బట్టి అభిరుచులు మారుతున్నాయి. కాలానుగుణంగా ఈ సమాజంలో వస్తున్న ఈ మార్పు 21వ శతాబ్దంలో పయనించేలా కాక ఆదియుగంలోకి వెళుతోంది. స్వేచ్ఛపట్ల యువత వివరీతమైన మోజు పెంచుకుంటున్నారు. భారతీయ సాంస్కృతిక సాంప్రదాయాలకు ఏనాడో తిరోదకాళివేసారు. ఇది తిరోగమనమా? పురోగమనమా?

-చింతలపూడి జయప్రకాష్ నారాయణ (కవిగిరి)

ముందు తరాల వారి మూఢమ్ము కార్మి వీ ల్ని చెండాడి అభి వృద్ధి పథం వైపు దూసుకుపోతున్న ఈనాటి యువతరం వారి అభిరుచుల్ని మంచుకోవడంలో

అమాహన లోపిస్తోంది

సరైన అమాహన లోపిస్తోంది. ప్రత్యక్షంగా గానీ, పరోక్షంగా గానీ అభిరుచులు మారుతుంటాయి. కొన్ని అభిరుచులు మానసికోల్లాసాన్ని, సృజనాత్మకతను పెంపొందించగా, మరికొన్ని అభిరుచులు అభివృద్ధి సోపానానికి అడ్డంకులుగా నిలిచి అజ్ఞానాంధకారాల్లోకి నెట్టేస్తున్నాయి. ఊకదంపుడు కబుర్లు ఈనాటి యువత అభిరుచి. దీనివల్ల అమాల్వమైన కాలానికి గండి పడుతుంది.

- వెంటకోట లక్ష్మీనరసింహం (పెందుర్తి)

కథ

(11వ పేజి తరవాది..)

కొంచెం సేపు పుస్తకాలు తిరగేసి అక్కడో వాక్యం, ఇక్కడో వాక్యం చదివాడు. 'ఛీఛీ ఇవేం పుస్తకాలు. శ్రీ పురుష సంబంధాలు - గర్భధారణ - విడాకులు - పైగా బొమ్మలు కూడానూ. బూతు పుస్తకాలూ, సెక్స్ పుస్తకాల్లా ఉన్నాయి' ఒక ప్రతికర్త గర్భధారణ సమయంలో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి సచిత్ర వ్యాసం ఉంది. అది చూశాడు గావును. గుడ్డలిప్పుకున్న బ్లా ఫీల్ బొమ్మలున్న పుస్తకం కంటే, సినీ ప్రపంచపు పుస్తక కథలన్నీ ప్రతికరం - బూతు పుస్తకాలా ఇవీ - అనుకుంది. నిసుక్కుంటూ అక్కడ పడేసి లేచాడు. ఆ రాత్రి ప్రస్తుతం చెప్పేసింది వల్లి. ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు పక్కలోకి రమ్మని గొడవ చెయ్యడం. 'ఏమిటి నీ ఉద్దేశం? భార్య భర్తకి సుఖం ఇవ్వడం తప్పి?' 'తప్పని నేననలేదు. మీ వైఖరి కాస్త మార్చుకోవాలి. మరి అంత అతి పనికిరాదు' 'ఏమిటి నా వైఖరి మార్చుకోవాలి. నేనే నిన్ను కాని పుస్తకం చెప్పమనలేదే - కొందరు ఇంటర్నేట్ నుంచి పార్టీలు పెట్టుకుంటారు. బ్లా ఫీల్ లు వేసుకుంటారు - మరకొందరు...' అసహ్యంతో తల తిరిగిపోయింది ఆ మాటలు వింటుంటే. జంతువులు కూడా అంతలా ప్రవర్తించవు - అయినా చాలా ఓర్పుగా మాట్లాడింది. 'అది కాదు. నన్ను కేవలం శరీర సుఖం ఇచ్చే మనిషిలాకాక, ఒక స్నేహితురాలిగా, బాధ్యతలగల సహచరిగా చూడండి' 'ఇప్పుడు నీకే తక్కువ? కావలసిన చీరలు, సినీమాలు...'

'అవి కాదు నేననేది' అంటూ ఓర్పుగా మనసులోని మాటల్ని చెప్పింది. ఎంత ఓర్పుగా చెప్పినా అంతకంతకీ రెచ్చిపోతున్నాడు గానీ తగ్గడంలేదు. రాత్రి ఒంటగంటపుతుంది. వాదం తగలేదు. 'ఛీఛీ - ఇలా అయితే నీకు విడాకులిచ్చేసి ఇంకోళ్ళని చేసుకుంటాను' అంత మాటా అనేశాడు! ఆ ఇంకోళ్ళని చేసుకున్నా, వాళ్ళని ఇలాగే బాధపడేశాడు. సరే, తరవాత సంగతి చూడొచ్చని తెలిగింది. 'సరే. ఇచ్చేయండి. ప్రాణం సుఖంగా ఉంటుంది. ఎలాగో నన్ను నేను పోషించుకోలేక పోను' అంది. కాస్త జంకాడు. వల్లి మొహంలో కోపం, తెగింపు కనపడ్డాయి. ప్రసన్నత, చిరునవ్వు లేదు. తగ్గడు. కాస్పిపటికి మాట మార్చాడు. 'ఈ మాత్రానికే విడాకులు తీసుకోవాలా. ఏదో ఆవేశంతో అన్నానే అనుకో' అన్నాడు నవ్వు మొహం పెట్టి. వల్లి ఇంకా కోపంగా చూస్తూ - 'రోజూ పక్కమీద నవ్వులోకి కాల్చుకు తినే పక్షంలో, మీరు కాదు, నేను విడాకుల కోసం ప్రయత్నిస్తాను. ఈ బాధ అనుభవించేవాళ్ళకి గానీ తెలిదు' అన్నది చాలా సీరియస్ గా. దెబ్బతిన్నట్లు చూశాడు. మెత్తబడినట్లు మొహం పెట్టాడు. అది తాత్కాలికం అని వల్లికి బాగా తెలుసు. 'వదేళ్ళు సుఖసంసారం అనుభవించాం కదా. ఇక చాలు జీవితానికి' అన్నది చాలా విసుగ్గా, విరాగ్గా. మళ్ళీ మాటామాటా పెరిగింది. మీదికి మీదికి వచ్చాడు. కొడతాడేమో ననుకుంది.

కొట్టడు. కొడితే తను బిగిసిపోయి ధగ్గరికి రానివ్వనని భయం. చీఛీ - ఇలాంటి తగువు ఏ భార్యభర్త మధ్యనన్నా వస్తుందా? మనసంతా అసహ్యంగా తయారయింది వల్లికి. ఆ అరుపులకి చంటిది లేచి ఏడవడం ప్రారంభించింది. లేచి ఎత్తుకోడు. తనే లేచి భుజం మీద వేసుకుని అటూ ఇటూ తిప్పి పడుకోబెట్టింది. 'రెండు పుస్తకాలు కొనుక్కుంటే ఎందుకూ అని రిజిస్టర్ తీసిన మీరు ఎప్పుడైనా నా వ్యక్తిత్వాన్ని గౌరవించారా? కనీసం గుర్తించారా? ఆఖరికి చంటలు కూడా అన్నీ మీకు నచ్చినట్టే వండాలి. మీకు నచ్చిన చీరలే కట్టుకోవాలి. నాకూ ఇష్టాయిష్టాలుంటాయని గుర్తించారా? ఎంతసేపూ మనిషి కనిపిస్తే చాలు సెక్స్ - సెక్స్ - ఇంకా కేతక సమస్యలు జీవితంలో రానేలేదు. పిల్లలు చిన్నవాళ్ళు. రోపు వస్తే మీరు నా మాట వింటారా? ఇదంతా పుష్టంగా చెబుతున్నాను. మీ వైఖరిలో మార్పు రాకపోతే, నేను నిజంగానే విడాకులు తీసుకుంటాను. నాలుగు ట్యూపింగులు చెప్పుకుని, లేదా జాకెట్లు లంగాలు కట్టుకుని నన్ను నేను పోషించుకుంటాను. నాకూ ఒక ఆక్షరం ముక్క వచ్చు. కుట్టుమిషను పని వచ్చు. నన్నక అందమైన శరీరంలా కాకుండా వ్యక్తిత్వం వున్న మనిషిలా చూడండి. మంచి స్నేహితుల్లా ఉండాలి. ఒకరినొకరం గౌరవించుకుందాం. మన్నించుకుందాం. నేను చెప్పదల్చుకున్నది చెప్పాను. ఏదయినా మీ చేతుల్లోనే ఉంది' గుక్కతిప్పుకోకుండా మనసులో ఉన్నదంతా చెప్పేసింది వల్లి. మోహనరావు నిశ్చిష్టడయిపోయాడు. తనకు అంతటేని సాఖ్యం అందించిన అపూర్వ శృంగారాశి, వల్లి, ఇలా మాట్లాడగలదని కలలో కూడా అనుకోలేదు. ఏం పట్టుకుంది? ఇలా మారిపోయిందేమిటి?

చర్చనీయాంశం

ఈ తరం అభిరుచులు మారుతున్నాయా?

మీ అభిప్రాయాలను పంపాలైన చిరునామా

ఎడిటర్ (ఆదివారం ఆంధ్రభూమి)

36, నరోజినదేవి రోడ్, సికింద్రాబాద్-3

పెంపుడు మొసలి!

దొంగల్ని పట్టుకోవడానికి కొందరు కుక్కల్ని పెంచుతారు. కొందరు చిలుకల్ని, పిల్లల్ని పెంచుతుంటారు. అయితే 'కార్లమెన్' అనే చోర కళావిద్యులుడు మాత్రం తన పనిమీద బయలుదేరినప్పుడల్లా ఓ పెంపుడు మొసలిని వెంటబట్టుకుని వెళతాడు. ఓ చిన్ననంచీలో దాన్ని మూటకట్టి ఆ మొసలిని తన కారు వెనుక సీటులో ఉంచుతాడు. ఎప్పుడన్నా కథ ఎదురుతిరిగి జనం వెంటబడి ఆయిగారని పట్టుకోబోతే అప్పుడు 'కార్లమెన్' తన మొసలి ఆయుధాన్ని ప్రయోగిస్తాడు. సంచీని ఏదీ విన్నానే కోరలు బయటికి సాచి చెంగున ముందుకు దూకుతుంది మొసలి. దాంతో జనం వెనక్కు తగ్గుతుంటారు. ఈరోగ 'కార్లమెన్' పరిాయనం చితిగిస్తాడు. పనిమీద బయలుకు వెళ్ళిన సమయాల్లో కార్లమెన్ తన పెంపుడు మొసలిని ఇంటి ముందు, గేటు దగ్గర కట్టేస్తాడు. దాన్నిచూసి మామూలు జనాల్లోకా అనుమానం మీద పోదా చేద్దామని అతని ఇంటికి వచ్చిన పోలీసులు కూడా ఆ ఇంటి దరిదాపులకు రావలసికీ భయపడేవారు. ఓసారి 'కార్లమెన్' కారును పోలీసులు ఆపారు. వెనుక సీటులో కదులుతున్న మూటను చూసి ఆశ్చర్యపోయి అనుమానంతో దాన్ని విప్పిచూసి బెంబేలెత్తిపోయారు. చివరకు 'కార్లమెన్'ను అరెస్టుచేసి కేసుపెట్టారు.

చెవులతో చదువు!

మొట్టమొదటి కాలాంధ్రాలో కియే అనే 14 సంవత్సరాల బాలిక చెవులనే కళ్ళుగా ఉపయోగించి అనర్గళంగా వదవటం ప్రపంచ బిజ్నెసువులకి చాలా ఆశ్చర్యాన్ని కలిగిస్తున్నది. కియే తల్లి చుట్టూ విమానయాన సంస్థలో ఎయిర్ హోస్టెస్. తండ్రి ఓ స్టోర్ హోటల్లో రిస్టెనెన్సు. 'కియే' గురించిన విశేషాల్ని ఈ తల్లిదండ్రులు చాలా రోజుల వరకూ దాచుకొని, ఆ తర్వాత బయటి ప్రపంచానికి తెలియజేయక తప్పలేదు.

-పి.వి.ఆర్